

Personaje

NAE GIBINRA, ION PAMPON

IANCU PAMPON

MACHE RAZACHESCU, ION PAMPON, ION PĂCĂNEL

UNCATU **ION LUCA CARAGIALE**

IORDACHE, ION PAMPON

IN IPSTAI

DIANA MAZU

MITA BASTON

CHELNER

DIANCA

MĂȘTI PUBLICE SERGIENȚE DE NOIPIE

D'ALE CARNAVALULUI

ACTUL I

(Un salon de la București în timpul Carnavalului de păine. Un grup de prieteni de păine, în jurul unei drămuțe de păine, discută despre o masă de carne și de carne în general. Ardele și găinașii de carne sunt prezentați de către un grup de păineși și de către un grup de păineși.)

SCENA I

IORDACHE, ION PAMPON

IORDACHE (Căută pe un scaun și îl găsește pe Ion Păcănel): Ion Păcănel! Ce ai făcut cu masa de carne? Cine dinău te mai ține? Nu mai ești în București?

PAMPON (Căută pe un scaun și îl găsește pe Ion Păcănel): Nu, Ion Păcănel! Ce ai făcut cu masa de carne? Cine dinău te mai ține? Nu mai ești în București?

IORDACHE (Căută pe un scaun și îl găsește pe Ion Păcănel): Ion Păcănel! Ce ai făcut cu masa de carne? Cine dinău te mai ține? Nu mai ești în București?

PAMPON (Căută pe un scaun și îl găsește pe Ion Păcănel): Ion Păcănel! Ce ai făcut cu masa de carne? Cine dinău te mai ține? Nu mai ești în București?

IORDACHE (Căută pe un scaun și îl găsește pe Ion Păcănel): Ion Păcănel! Ce ai făcut cu masa de carne? Cine dinău te mai ține? Nu mai ești în București?

PAMPON (Căută pe un scaun și îl găsește pe Ion Păcănel): Ion Păcănel! Ce ai făcut cu masa de carne? Cine dinău te mai ține? Nu mai ești în București?

Editura My Ebook
București, 2016

Persoanele

NAE GIRIMEA, frizer și subchirurg

IANCU PAMPON

MACHE RAZACHESCU, ce-i mai zice și **CRĂCĂNEL**

UN CATINDAT DE LA PERCEPTIE

IORDACHE, calfă la Girimea

UN IPISTAT

DIDINA MAZU

MIȚA BASTON

UN CHELNER

O MASCĂ

MĂȘTI, PUBLIC, SERGENȚI DE NOAPTE

Într-un carnaval, în București.

ACTUL I

(Un salon de frizărie de mahala. Mobile de paie. Ușe și fereastră de prăvălie în fund. La dreapta, în planul întâi o ușe; în planul al doilea un lavabo. Ambele planuri din dreapta sunt mascate de restul scenii printr-un „paravent”)

SCENA I

IORDACHE, apoi **PAMPON**

IORDACHE (*șade pe un scaun și dă un brici la piatră, fredonând*): „Și mă cere, mamă, cere. — Cine dracul te mai cere? — Și mă cere d-un bărbier...”

PAMPON (*intrând prin fund*): Aici este frizăria lui d. Nae Girimea?...

IORDACHE (*sculându-se politicos*): Da, poftiți... Barba? părul?

PAMPON: Nimic...

IORDACHE: Atunci, poate, vă spălați la cap?

PAMPON: Eu nu mă spăl niciodată la cap, pentru că sufăr de...

IODACHE: De măsea? Știi cum ți-o scoț? Odată... pac!

PAMPON: Ei, nu de măsea... sufăr de bătai...

IODACHE: De bătai?... Știi cum le...

PAMPON: Ei! Lasă-mă-n pace, omule; nu mă spăl la cap pentru că sufăr de bătai de inimă. Înțelege odată că n-am venit pentru alișveriș.

IODACHE: Atunci, pentru ce?

PAMPON: Am o trebuință cu d. Nae Girimea... Nu cumva ești d-ta?

IODACHE: Nu, eu sunt calfă...

PAMPON: D. Nae nu este aici?

IODACHE: Nu, domnule; îl aștept: trebuie să vie foarte curând...

PAMPON: Atunci îl aștept și eu... Se poate?

IODACHE: De ce nu? Pofțiți... (*ii dă un scaun*)

PAMPON (*după o mică pauză*): Mă rog, la d-voastră se fac și abonamente?

IODACHE: Da: 12 rasuri 3 franci, ceva a la „vivat concurența!” Să poftescă oricare daca le dă mâna; glumești d-ta? vine un ras, ori un tuns 25 de santimuri cu pudră, unt de migdale, livantă... Pentru frezat, spălat, bătături, se plătește supliment.

PAMPON: Și biletele de abonament le aveți cu o pecetie, ca ăsta? (*arată biletul pe care-l scoate din portofel*)

IODACHE: Nu... ăsta este din ale vechi; gândesc că numai ăsta a mai rămas. (*îl examinează*) Pesemne că d-ta ai luat biletul ăsta demult și ai plecat din București. Trebuie să vi-l schimbăm; pe astea le-am tras din circulație.

PAMPON (*punând biletul la loc*): Nu; e altceva cu biletul ăsta...

IODACHE: Până acu vreo trei luni le aveam așa, pentru iconomie adică: punea d. Nae pecetea pe o bucată de hârtie ori de mucava, și pe urmă la fiecare răsătură trăgeam cu cerneală o dungă, până se făcea douăsprece. Acu, pentru că ni s-a întâmplat o istorie cu

un spițer, a hotărât d. Nae să dea la tipografie să i le facă cu numere: l-am ras ? țac! i tai numărul.

PAMPON: Cu un spițer? Ce istorie?

IODACHE: Al dracului spițerul! Închipuiește-ți d-ta! Lua un bilet. Îi rădeai, trăgeai o dungă. Să zicem că asta era marți; bun! Joi, iar o dungă; sâmbătă, alta: trei dungă. Marțea ailaltă, te uitai la bilet: numai o dungă. Peste asta mai trăgeam una; una și cu una două. Joi mai trăgeam una, care va să zică trei; bun! Marțea ailaltă... biletul alb.

PAMPON: Alb?

IODACHE: De tot...

PAMPON: Cum asta?

IODACHE: Așteaptă să vezi, că e frumoasă... A mers așa preț de vreo zece luni de zile, până să băgăm noi de seamă... Mușterii mulți... l-ai ras, i-ai tras dunga, te culci pe urechea aia, și nu-i mai ții altă socoteală. Într-o sâmbătă seară, vine spițerul, și nu știu cum din vorbă, — era lume multă în prăvălie, — lui d. Nae i se pare că spițerul cere un bilet, și-mi zice: „Iordache, un bilet nou lui d. Frichinescu...”, așa-l cheamă. Dar el... zice: „Eu bilet nou? n-am cerut; al meu e nenceput — ...” și scoate biletul alb ca laptele... Măi, ce dracul! Ne uităm noi lung, eu și d. Nae, la bilet... pe urmă ne uităm la spițerul, pe urmă unul la altul, și d. Nae zice: „Bine!” și-i trage o dungă. Pleacă spițerul... Zice d. Nae: „Iordache, biletul spițerului e cu scamatorie; ia să-l ținem noi de scurt: ori că ne-a luat bilete, ori că ne-a furat pecetia, ori că și-a făcut el alta pe model, că prea se-ntinde abonamentul lui ca cașcavalul prăjit...”

PAMPON: Ei, în sfârșitul sfârșitului ce era?

IODACHE: Stăi să vezi. Al dracului spițerul! Asta era într-o sâmbătă. Marți dimineața, altă dungă; — dar acum le însemnam și cu tibișir pe pervazul ușii; — două; joi alta, trei, ... sâmbătă alta...

PAMPON (*cam impacientat*): Patru...

IODACHE: Joi...

PAMPON: Ei! spune odată, că n-am vreme de stat.

IODACHE: Parcă ziceai că aștepti pe d. Nae.